YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
16 päivänä joulukuuta 2004 *

Asiassa C-520/03,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Espanja) on esittänyt 27.11.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 15.12.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

José Vicente Olaso Valero

vastaan

Fondo de Garantía Salarial (Fogasa),

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit K. Lenaerts, N. Colneric (esittelevä tuomari), K. Schiemann ja E. Juhász,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: R. Grass,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Olaso Valero, edustajanaan abogada T. Alcalá Mellado,

— Espanjan hallitus, asiamiehenään L. Fraguas Gadea,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Rozet ja L. Lozano Palacios,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY tulkintaa (EYVL L 283, s. 23).

2 Tämä pyyntö on esitetty Olaso Valeron ja Fondo de Garantía Salarialin (palkkaturvalaitos; jäljempänä Fogasa) välisessä asiassa, joka koskee sitä, että viimeksi mainittu kieltäytyi maksamasta Olaso Valerolle toissijaisen vastuunsa nojalla korvausta perusteettomasta irtisanomisesta, jonka kohteeksi hän oli joutunut, kun tästä korvauksesta oli sovittu kyseisen työntekijän ja hänen työnantajansa välisessä sovintoasiakirjassa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

3 Direktiivin 80/987 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "tätä direktiiviä sovelletaan työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuviin saataviin työnantajalta, joka on 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla maksukyvytön".

4 Kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdan mukaan direktiivillä ei vaikuteta siihen, miten kansallisessa lainsäädännössä määritellään käsitteet "työntekijä", "työnantaja", "palkka", "välitön oikeus" ja "tulevaisuuteen kohdistuva oikeus".

5 Saman direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on, jollei 4 artiklasta muuta johdu, toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että palkkaturvajärjestelmät turvaavat maksun

työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuvista maksamatta olevista palkkasaatavista tiettyä päivää edeltävältä ajalta."

6 Direktiivin 80/987 4 artiklan mukaan jäsenvaltiot saavat rajoittaa palkkaturvajärjestelmien tämän direktiivin 3 artiklassa tarkoitettua vastuuta rajoittamalla se määrättyä ajanjaksoa koskevaksi palkaksi tai asettamalla sille enimmäismäärän.

7 Kyseisen direktiivin 9 artiklassa säädetään, että direktiivillä "ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta soveltaa tai antaa lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka ovat työntekijöille edullisempia kuin tässä direktiivissä säädetään".

8 Saman direktiivin 10 artiklan a alakohdan mukaisesti direktiivillä "ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta toteuttaa väärinkäytösten estämiseksi tarvittavia toimenpiteitä".

9 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/74/EY, joka annettiin 23.9.2002 ja jolla muutettiin direktiiviä 80/987 (EYVL L 270, s. 10), tuli voimaan pääasian tosiseikkojen tapahtumisen jälkeen, ja sillä korvattiin viimeksi mainitun direktiivin 3 artikla seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta palkkaturvajärjestelmät turvaavat, jollei 4 artiklasta muuta johdu, työsopimuksista tai työsuhteista, myös työsuhteen päättymisen yhteydessä maksettavasta erorahasta, jos tästä on säädetty kansallisessa lainsäädännössä, johtuvien maksamatta olevien työntekijöiden saatavien suorituksen.

Palkkaturvajärjestelmä turvaa maksamattomat palkkasaatavat tiettyä jäsenvaltioiden määrittämää päivää edeltävältä ja/tai tapauksen mukaan sen jälkeiseltä ajalta."

Kansallinen lainsäädäntö

Kuninkaan asetus 1/1995

10 Estatuto de los Trabajadoresin (työsopimuslaki) muutetun tekstin hyväksymisestä 24.3.1995 annetun kuninkaan asetuksen (decreto legislativo) 1/1995 (BOE nro 75, 29.3.1995, s. 9654; jäljempänä työsopimuslaki) 26 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään seuraavaa:

"1. Palkalla tarkoitetaan kaikkia rahana tai luontoissuorituksena maksettavia taloudellisia etuja, joita työntekijöille myönnetään vastikkeeksi toisen lukuun tekemästään työstä, kun nämä edut ovat korvausta todellisesta työstä, palkan muodosta riippumatta, tai työhön rinnastettavista lepoajoista — — .

2. Palkalla ei tarkoiteta rahamääriä, jotka työntekijä saa korvauksena ammatin harjoittamisesta aiheutuneista kuluista, sosiaalietuuksia eikä sosiaaliturvasta maksettavia etuuksia tai korvauksia eikä korvauksia, jotka suoritetaan siirroista, lakkauttamisista tai irtisanomisista."

11 Työsopimuslain, sellaisena kuin se on muutettuna 5.7.2002 annetulla lailla 33/2002 (BOE nro 161, 6.7.2002, s. 24683), 28 §:ssä, jonka otsikko on "Sukupuolten samapalkkaisuus", säädetään seuraavaa:

"Työnantaja on velvollinen maksamaan samanarvoisesta työsuorituksesta saman palkan suoraan tai epäsuorasti ja siitä riippumatta, suoritetaanko se palkkana vai muuna suorituksena, ja kaikenlainen sukupuoleen perustuva syrjintä palkan osatekijöissä ja ehdoissa on kielletty."

12 Fondo de Garantía Salarial, sellaisena kuin se on 19.12.1997 annetulla lailla 60/1997 (BOE nro 304, 20.12.1997, s. 37453) muutettuna, 33 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään seuraavaa:

"1. Palkkaturvalaitos, joka on itsenäinen, työ- ja sosiaaliturvaministeriön alainen elin, jolla on oma oikeushenkilöllisyys ja kanneoikeus tavoitteidensa toteuttamisessa, maksaa työntekijöille heidän erääntyneet palkkasaatavansa yrittäjän maksukyvyttömyys-, maksujen keskeyttämis-, konkurssi- tai velkasaneeraustilanteessa.

Edellisessä momentissa tarkoitettuna palkkana pidetään rahamäärää, joka sovinto-asiakirjassa tai tuomioistuimen päätöksessä tunnustetaan palkaksi kaikilla 26 §:n 1 momentissa tarkoitetuilla perusteilla, sekä toimivaltaisen tuomioistuimen mahdollisesti myöntämää täydentävää perusteettoman irtisanomisen johdosta suoritettavaa korvausta salarios de tramitación -suorituksena ottaen huomioon, että Fondo de Garantía Salarial ei maksa millään perusteella yhdessä tai erikseen suurempaa summaa kuin lakisääteisen vähimmäispäiväpalkan kaksinkertaisen määrän kerrottuna niiden päivien lukumäärällä, joilta palkkaa ei ole maksettu, 120 päivään asti.

2. Edellisessä momentissa tarkoitetuissa tapauksissa Fondo de Garantía Salarial maksaa korvaukset, jotka työntekijöille on myönnetty tuomiossa tai hallinnollisessa päätöksessä irtisanomisen tai sopimuksen päättymisen vuoksi tämän lain 50 §:n, 51 §:n ja 52 §:n c kohdan mukaisesti, enintään yhden vuoden ajalta siten, että laskemisperustana oleva päiväpalkka ei saa ylittää lakisääteisen vähimmäispalkan kaksinkertaista määrää.

Korvauksen määrä yksinomaan siinä tarkoituksessa, että Fondo de Garantía Salarial suorittaa sen tämän lain 50 §:n mukaisesti tapahtuvan irtisanomisen tai sopimuksen päättymisen vuoksi, lasketaan 25 päivän perusteella kutakin palveluvuotta kohden siten, että se ei saa ylittää edellisessä kohdassa säädettyä enimmäismäärää."

13 Työsopimuslain 33 §:n 4 momentin mukaan palkkaturvalaitos täyttää edellisissä momenteissa tarkoitetut velvoitteensa tutkittuaan asian ja tarkistettuaan, onko hakemus perusteltu.

14 Työsopimuslain 50 §:ssä, jossa luetellaan perusteet, joilla sopimus voidaan irtisanoa työntekijän vaatimuksesta, säädetään seuraavaa:

"1. Pätevät perusteet, joiden nojalla työntekijä voi vaatia sopimuksen päättymistä, ovat seuraavat:

— —

c) Muu vakava velvollisuuksien laiminlyönti työnantajan taholta, lukuun ottamatta ylivoimaisen esteen tilannetta — —.

2. Näissä tapauksissa työntekijällä on oikeus perusteettoman irtisanomisen perusteella määrättäviin korvauksiin."

15 Työsopimuslain 56 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

"1. Kun irtisanominen todetaan perusteettomaksi, työnantaja voi viiden päivän kuluessa tuomion tiedoksiannosta joko ottaa työntekijän takaisin palvelukseensa ja maksaa tälle tämän momentin b kohdassa tarkoitetun salarios de tramitación -summan tai maksaa seuraavat summat, jotka on vahvistettava tuomiolla:

a) 45 päivän palkkaa vastaava korvaus kultakin palvelusvuodelta, jolloin alle vuoden kestäneet jaksot lasketaan kuukausittaisena suhdelukuna, enintään 42 kuukausipalkkaan asti;

b) erääntyneiden palkkojen yhteenlaskettua summaa vastaava summa irtisanomispäivästä perusteettoman irtisanomisen toteavan tuomion tiedoksiantoon asti tai siihen asti, että työntekijä on saanut uuden työpaikan, jos tämä palvelukseenotto edeltää tuomion julistamista ja jos työnantaja esittää selvityksen maksetuista summista niiden vähentämiseksi salarios de tramitación -summasta.

Työnantajan on edelleen suoritettava työtekijän sosiaaliturvamaksut edellä b kohdassa tarkoitettua palkkaa vastaavana ajanjaksona."

Kuninkaan asetus 505/1985 Fogasasta

16 Palkkaturvalaitoksen organisaatiosta ja toiminnasta 6.3.1985 annetun kuninkaan asetuksen 505/1985 (BOE nro 92, 17.4.1985; jäljempänä kuninkaan asetus 505/85) 14 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Tässä kuninkaan asetuksessa suojatuilla palkkasaatavilla tarkoitetaan kaikkia niitä taloudellisia etuja, joihin työntekijällä on oikeus, siltä osin kuin ne maksetaan korvauksena:

a) tosiasiallisesti tehdystä työstä

b) työntekoon rinnastettavissa olevasta lepoajasta

c) työsopimuslain 56 §:n 1 momentin b kohdan ja työoikeusriitoja koskevista menettelyistä annetun lain 211 §:n viimeisen momentin mukaisina etuuksina.

— —

2. Korvaussaatavana pidetään summaa, joka on irtisanomisen tai työsopimuksen lakkaamisen vuoksi työsopimuslain 50 ja 51 §:n mukaisesti myönnetty työntekijälle tuomiossa, työvoimaviranomaisen päätöksessä tai näitä täydentävässä tuomioistuinratkaisussa."

17 Kyseisen kuninkaan asetuksen 28 §:n 3 momentin mukaan käsillä on palkkaturvan maksamista koskevan hakemuksen hylkäämisperuste, jos "todetaan oikeuden väärinkäyttö tai lainvastaisuus ja jos maksaminen ei ole perusteltua sen vuoksi, että on osoitettu, että työntekijöillä ja työnantajilla oli yhteinen intressi näennäisesti lainmukaisen maksukyvyttömyystilan luomiseen suoritusten saamiseksi palkkaturvalaitokselta".

Työoikeusriitoja koskevasta menettelystä annettu laki

18 Kuninkaan asetuksen (decreto legislativo) 2/1995, joka annettiin 7.4.1995 ja jolla hyväksyttiin Ley de Procedimiento laboralin (työoikeusriitoja koskevasta menettelystä annettu laki) muutettu teksti (BOE nro 86, 11.4.1995, s. 10695; jäljempänä LPL), 63 §:ssä säädetään oikeudenkäyntimenettelyä edeltävästä hallintoviranomaisessa tapahtuvasta sovittelumenettelystä.

19 LPL:n 84 §:ssä säädetään tämän sovittelumenettelyn epäonnistumisen varalta uudesta pakollisesta sovittelumenettelystä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

Pääasia

20 Valencian (Espanja) Juzgado de lo Social nro 16:ssa sellaisessa oikeudenkäynnissä 15.12.1999 laaditussa sovintoasiakirjassa, jossa Olaso Valero oli riitauttanut irtisanomisen, todettiin, että yrityksen Valls y Lorente SL (jäljempänä Valls) suorittama Olaso Valeron irtisanominen oli perusteeton. Näissä olosuhteissa yritys sitoutui maksamaan Olaso Valerolle "salarios de tramitación" -suorituksen sekä korvauksen perusteettomasta irtisanomisesta. Työntekijä hyväksyi tämän sitoumuksen.

21 Koska Valls ei suorittanut sovittuna ajankohtana sitoumuksen mukaisia rahasummia, Valencian Juzgado de lo Social nro 3 antoi 10.2.2000 määräyksen, jolla hyväksyttiin kyseisen sitoumuksen täytäntöönpano. Saman tuomioistuimen 21.9.2001 antamassa määräyksessä Valls todettiin maksukyvyttömäksi. Tämä määräys annettiin tiedoksi asianosaisille ja Fogasalle.

22 Tällöin Olaso Valero vaati Fogasaa maksamaan palkkaturvasuoritukset, mutta tämä laitos hylkäsi vaatimuksen 30.10.2001 tekemällään päätöksellä. Fogasa totesi perusteettomasta irtisanomisesta maksettavasta korvauksesta, että tällä perusteella vaadituista summista oli sovittu sovintoasiakirjassa ja että niitä näin ollen ei ollut todettu tuomiossa, työvoimaviranomaisen päätöksessä tai niitä täydentävässä tuomioistuinratkaisussa kuninkaan asetuksen 505/85 14 §:n 2 momentin mukaisesti.

23 Valencian Juzgado de lo Social nro 16, jonka käsiteltäväksi Olaso Valero saattoi edellä mainitun Fogasan päätöksen, hylkäsi kanteen 20.3.2003 antamallaan tuomiolla.

Ennakkoratkaisukysymykset

24 Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, jossa haettiin muutosta kyseiseen hylkäävään tuomioon, toteaa ennakkoratkaisupyynnössään, että "salarios de tramitación" -suorituksia koskeva kysymys on jo ratkaistu asiassa C-442/00, Rodríguez Caballero, 12.12.2002 annetussa yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa (Kok. 2002, s. I-11915).

25 Kansallinen tuomioistuin toteaa perusteettomasta irtisanomisesta maksettavasta korvauksesta, että työsopimuslain 28 §:n osalta vaikuttaa siltä, että kansallisessa lainsäädännössä "palkan" (retribución) käsite ei rajoitu yksinomaan varsinaiseen palkkaan (salario), koska se voi olla tavanomaista palkkaa (salarial) tai muuta suoritusta (extrasalarial).

26 Kansallinen tuomioistuin epäilee ensiksikin, sovelletaanko direktiiviä 80/987 korvaukseen, joka maksetaan perusteettomasti irtisanotulle työntekijälle huomioon ottaen erityisesti edellä mainitussa asiassa Rodríguez Caballero annetun tuomion 26 ja 27 kohdat. Se toteaa muun muassa, että juuri direktiivillä 2002/74 sisällytettiin direktiivin 80/987 3 artiklaan viittaus "työsuhteen päättymisen yhteydessä maksettavasta erorahasta, jos tästä on säädetty kansallisessa lainsäädännössä". Lisäksi direktiivin 80/987 4 artiklan 2 kohdassa palkan maksu liitetään ajanjaksoihin, jotka sopivat huonosti yhteen korvauksen ajatuksen kanssa. Ellei työsopimuslain 28 §:n nojalla palkan oikeudellista käsitettä tulkita aivan uudella tavalla siten, että sen katsottaisiin käsittävän myös perusteettomasta irtisanomisesta maksettavat korvaukset, Espanjan oikeudesta seuraa, että direktiiviä 80/987 ei sovelleta niihin, koska kansalliset säännökset ovat tältä osin työntekijöille edullisempia kuin yhteisön lainsäädäntö.

27 Kansallisella tuomioistuimella on epäilyksiä myös yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteen osalta, johon viitataan edellä mainitussa asiassa Rodríguez Caballero annetun tuomion 30, 31, 32 ja 33 kohdassa. Kansallinen tuomioistuin

katsoo, että jos työsopimuslain 33 §:n ja kuninkaan asetuksen 505/85 säännösten katsotaan kuuluvan yhteisön oikeuden soveltamisalaan, tästä voidaan päätellä, samoin kuin "salarios de tramitación" -suoritusten osalta, että jos kaikilla perusteettomasti irtisanotuilla työntekijöillä — sekä niillä, joiden irtisanomisen perusteettomuus on todettu tuomiossa, että niillä, jotka ovat tehneet sovinto-asiakirjan, joka perustuu irtisanomisen perusteettomuuden ennalta tapahtuvaan myöntämiseen — on oikeus korvaukseen siinä tapauksessa, että heitä ei oteta takaisin työnantajan palvelukseen, työsopimuslain 33 §:n 2 momentissa asetettu rajoitus, joka koskee tuomioistuimen päätöksellä tai hallinnollisella päätöksellä myönnettyjä korvauksia, ei voi olla objektiivisesti perusteltu.

28 Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana katsoo, että kuninkaan asetuksen 505/85 28 §:n 3 momentin mukaisesti Fogasalla oli käytettävissään riittävät takeet kaiken tyyppisen petollisen menettelyn estämiseen. LPL:n 84 §:n nojalla suoritettu sovittelu on tuomioistuinviranomaisen tiukan tarkastelun alainen ja edellyttää sen hyväksyntää. Tämä pitää sitäkin enemmän paikkansa käsiteltävänä olevan asian kaltaisissa tilanteissa, joissa itse palkkaturvalaitos on lainkäyttöelimessä pidetyssä istunnossa todennut, että vaadittu summa on oikea ja Espanjan lainsäädännön mukaisten enimmäismäärien ja rajoitusten mukainen.

29 Näiden seikkojen perusteella Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat kaksi ennakkoratkaisukysymystä:

"1) Kuuluuko vaatimuksen kohteena oleva perusteettomasta irtisanomisesta myönnettävä korvaus — — direktiivin 80/987, sellaisena kuin se oli ennen kuin sitä muutettiin direktiivillä 2002/74, soveltamisalaan?

2) Voidaanko [työsopimuslain] 33 §:n 2 momentin säännöstä, siltä osin kuin siinä edellytetään tuomiota tai hallinnollista päätöstä, jotta FOGASA voisi maksaa niitä vastaavat korvaukset, tulkita yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden noudattamisen näkökulmasta siten, että se ei ole objektiivisesti perusteltu ja että sitä ei tämän vuoksi pidä soveltaa?"

Ennakkoratkaisukysymykset

Ensimmäinen kysymys

30 Direktiivin 80/987 soveltamisala määritellään sen 1 artiklassa. Tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdasta ja 3 artiklan 1 kohdasta yhdessä luettuina ilmenee, että direktiiviä sovelletaan ainoastaan työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuviin saataviin, kun nämä saatavat koskevat kyseisessä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua palkkaa (ks. em. asia Rodríguez Caballero, tuomion 26 kohta).

31 Direktiivin 80/987 2 artiklan 2 kohdan mukaan palkan käsite ja sen sisältö määritellään kansallisessa lainsäädännössä (em. asia Rodríguez Caballero, tuomion 27 kohta). Esillä olevassa asiassa direktiivissä viitataan siten Espanjan lainsäädäntöön.

32 Se, että direktiivissä 80/987 liitetään palkan maksaminen viiteajanjaksoihin, ei sulje pois sitä, että sitä sovellettaisiin perusteettomasta irtisanomisesta maksettaviin korvauksiin. Tätä toteamusta vahvistaa kyseisen direktiivin, sellaisena kuin se on direktiivillä 2002/74 muutettuna, 3 artikla, jossa viitataan nimenomaisesti työsuh-

teen lakkaamisen johdosta maksettavaan erorahaan, vaikka siinä säilytetään liittymäkohta tällaisiin ajanjaksoihin.

33 Ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että kansallisen tuomioistuimen asiana on määrittää, sisältyvätkö ilmaukseen "palkka", sellaisena kuin se on määritelty kansallisessa lainsäädännössä, perusteettomasta irtisanomisesta maksettavat korvaukset. Jos näin on, kyseiset korvaukset kuuluvat direktiivin 80/987 soveltamisalaan, sellaisena kuin kyseinen direktiivi oli ennen kuin sitä oli muutettu direktiivillä 2002/74.

Toinen kysymys

34 Kansalliselle oikeudelle tunnustettu mahdollisuus täsmentää ne suoritukset, joista palkkaturvajärjestelmä on vastuussa, edellyttää perusoikeuksien noudattamista, joihin kuuluvat muun muassa yleinen yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaate. Tämä periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella (em. asia Rodríguez Caballero, tuomion 29–32 kohta).

35 Perusteettomasti irtisanottujen työntekijöiden tapaukset ovat toisiinsa rinnastettavia tapauksia siltä osin kuin heillä on oikeus korvaukseen tilanteessa, jossa heitä ei oteta takaisin palvelukseen.

36 Se erilainen kohtelu, joka Espanjan lainsäädännössä on varattu näille työntekijöille siltä osin kuin Fogasa vastaa perusteettomista irtisanomisista maksettavista korvaussaatavista vain, kun ne on myönnetty tuomiossa tai hallinnollisessa

päätöksessä, voidaan siten hyväksyä vain tilanteessa, jossa tällainen erilainen kohtelu on objektiivisesti perusteltua (ks. vastaavasti em. asia Rodríguez Caballero, tuomion 34 kohta).

37 Tältä osin on huomattava, että asiakirja-aineistosta ei ilmene uutta siihen nähden, mitä yhteisöjen tuomioistuin jo saattoi tarkastella edellä mainitussa asiassa Rodríguez Caballero annetun tuomion 36–38 kohdassa. Tästä seuraa, että ei ole esitetty mitään sellaista vakuuttavaa väitettä, jolla voitaisiin perustella se, että kohdellaan eri tavalla niitä saatavia, jotka vastaavat tuomiossa tai hallinnollisessa päätöksessä myönnettyjä perusteettomasta irtisanomisesta maksettavia korvauksia, ja niitä saatavia, jotka vastaavat sovittelumenettelyssä vahvistettuja perusteettomasta irtisanomisesta maksettavia korvauksia.

38 Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen toiseen kysymykseen on vastattava, että kun asianomaisen kansallisen lainsäädännön mukaan saatavat, jotka vastaavat perusteettomasta irtisanomisesta maksettavia korvauksia ja jotka on vahvistettu tuomiossa tai hallinnollisessa päätöksessä, kuuluvat "palkan" käsitteen alaan, niiden kanssa samanlaisia saatavia, jotka on vahvistettu käsiteltävänä olevassa asiassa kysymyksessä olevan kaltaisessa sovittelumenettelyssä, on pidettävä työntekijän työsopimuksista tai työsuhteista johtuvina saatavina ja niiden on katsottava koskevan direktiivissä 80/987 tarkoitettua palkkaa. Kansallisen tuomioistuimen on jätettävä soveltamatta sellaista kansallista lainsäädäntöä, jossa yhdenvertaisuusperiaatteen vastaisesti jätetään viimeksi mainitut saatavat kyseisessä lainsäädännössä tarkoitetun palkan käsitteen ulkopuolelle.

Oikeudenkäyntikulut

39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä

vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Kansallisen tuomioistuimen asiana on määrittää, sisältyvätkö ilmaukseen "palkka", sellaisena kuin se on määritelty kansallisessa oikeudessa, perusteettomasta irtisanomisesta maksettavat korvaukset. Jos näin on, kyseiset korvaukset kuuluvat työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY soveltamisalaan, sellaisena kuin kyseinen direktiivi oli ennen direktiivin 80/987 muuttamisesta 23.9.2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/74/EY.**

2) **Kun asianomaisen kansallisen lainsäädännön mukaan saatavat, jotka vastaavat perusteettomasta irtisanomisesta maksettavia korvauksia ja jotka on vahvistettu tuomiossa tai hallinnollisessa päätöksessä, kuuluvat palkan käsitteen alaan, niiden kanssa samanlaisia saatavia, jotka on vahvistettu käsiteltävänä olevassa asiassa kysymyksessä olevan kaltaisessa sovittelumenettelyssä, on pidettävä työntekijän työsopimuksista tai työsuhteista johtuvina saatavina ja niiden on katsottava koskevan direktiivissä 80/987 tarkoitettua palkkaa. Kansallisen tuomioistuimen on jätettävä soveltamatta sellaista kansallista lainsäädäntöä, jossa yhdenvertaisuusperiaatteen vastaisesti suljetaan viimeksi mainitut saatavat kyseisessä lainsäädännössä tarkoitetun palkan käsitteen ulkopuolelle.**

Allekirjoitukset